

הט (אילת) 22966-01-25 - סיגלית כהן נ' משה ויליאם

בית משפט השלום באילת

ה"ט 22966-01-25 כהן נ' ויליאם
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט סמי ישראל

סיגלית כהן

מבקשת
נגד

משה ויליאם

משיב

החלטה

1. בפני בקשה לפי החוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "**החוק למניעת הטרדה מאיימת**") למתן צו הרחקה שהגישה המבקשת ביום 9/1/25 כנגד המשיב.
2. ביום 9/1/25 התקיים דיון במעמד צד אחד במסגרתו ניתן הצו המבוקש ונקבע מועד לדיון במעמד הצדדים ליום 15/1/25.
3. ביום 15/1/25 התקיים דיון במעמד הצדדים ומכאן החלטה זו.

טענות המבקשת:

4. בבקשתה טענה המבקשת, כי ביום 7/1/25 המשיב הזמין בשמה פקחי עירייה שהגיעו לדירתה בליווי משטרת וזאת במהלך חגיגות יום הולדת לילדיה התאומים דבר אשר גורם למבקשת להטרדה מתמשכת.
5. עוד הוסיפה המבקשת לטעון כי המשיב צילם אותה בנוכחות הפקחים וכאשר הפקחים אמרו לו להפסיק הוא התחיל לצעוק ולאיים עליה בנוכחותם. וכך גם אימו של המשיב המשיכה לדבר בגנותה מול הפקחים אשר נכחו במקום.
6. בדיון שהתקיים ביום 9/1/25 במעמד צד אחד, חזרה המבקשת על טענותיה והוסיפה כי המשיב

הוא בנה של המשיבה בתיק אחר בו הגישה המבקשת גם כנגדה בקשה למתן צו הרחקה (ה"ט 22988-01-25).

7. בדיון שהתקיים ביום 15/1/25 במעמד הצדדים, במענה לשאלות בית המשפט, סיפרה המבקשת כי "לפני כחודש וחצי הגשתי בקשה כזאת, אני הגעתי והם לא הגיעו ובמועד השלישי שנינו לא הגענו. לפני חודש וחצי זה היה בעקבות מכתב שהוכנס למרפסת שלי ולדלת שלי. באירוע של הבקשה הזאת, המשיב ואמו, המשיב בועט בדלת שלי ובדלת שלו, הוא הוריד את החשמל המרכזי של כל השכנים. הוא פותח אירועים אונליין...המשיב היה עצור ושוחרר אתמול. את הצו פה ביקשתי שהם יפסיקו להתעלל בי ובילדי בכל דרך אפשרית, אם זה בצעקות מהחלונות, אם זה בעיטה בדלת שלנו, ואם זה בדלת שלו מבפנים שהוא מרעיד את כל הבניין. גם הוא וגם אימא שלו עושים את הדברים. "בשר הילדים שלך יהיה אוכל לכלבים" זה מה שהוא שם לי לפני חודש וחצי על הדלת". (ראה עמוד 3 לפרוטוקול שורות 13-21).

8. עוד הוסיפה המבקשת וסיפרה כי "הגיעו פקחים של העירייה, הם חשבו שהזמנתי אותם. חשבתי שהזמינו לי בגלל המוסיקה, ושאלו אם הזמנתי אז אמרתי שלא. המשיב ואמו עושים זאת לא פעם אחת. הם עלו למעלה והחל דין ודברים איתם ועם השכנה ממולם, ויש לי מכתב שלה. הפקחים עמדו והמשיב עמד, וחשבתי שהוא הולך לזרוק עליי משהו, אבל אז ראיתי שהוא מצלם. אסור לו לגור אצל אימא שלו בבית, מדובר בדירת עמידר. הוא צילם אותי. לאירוע הספציפי יש שני עדים פקחים, אני מבקשת להרחיק אותו פיזית מהבניין. מיום שהוא קיבל את הצו שבוע שעבר, זה עובר כל גבול. היום הוא בעט לי בדלת הבוקר. היום הייתי צריכה ללוות את הילדים שלי עם משטרה, כדי לרדת במדרגות. הוא שם אצלי מכתב שכתב שהוא ירצח את כל השוטרים בגלל שהם עוזרים לסיגלית כהן המכשפה" (ראה עמוד 3 לפרוטוקול שורות 23-30).

טענות המשיב:

9. בדיון שהתקיים ביום 15/1/25, במעמד הצדדים, המשיב טען כי המבקשת משקרת וכי היא משתמשת בצו ההרחקה כדי לספר סיפורים (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 36).

10. במענה לשאלת בית המשפט האם איום על המבקשת טען המשיב כי "לא. באירוע שהיא מספרת של יום ההולדת שלה, היא יצאה לחדר המדרגות, עם רמקולים חזקים, שמה רעש בכוונה בצורה חזקה, התחילה לצעוק ולקלל בקול, היא התקרבה אליי לכיוון הדלת, עם הילדים שלה, התחילו לדפוק בקירות, יצאו מהמרפסת וכל זה ... כשאימא שלי ירדה לקנות סיגריות, המבקשת עמדה ולא נתנה לא לעבור, והיא פיצצה לה את הבלון מעל הראש כשהיא עברה. בשעות המאוחרות היא שמה מוסיקה חזקה, צועקת וקללות ואיומים עליי ועל אימא שלי" (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורות 14-18).

11. במענה לשאלת בית המשפט מי הזמין את הפקחים, השיב כי "...אני אומר שאימא שלי הזמינה את הפקחים" (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 21).

12. עוד טען המשיב בדיון כי הוא צילם את המבקשת בגלל שהיא התחילה לאיים עליו ועל אימו שהיא תהרוג ותרצח אותם ועשתה כל מיני דפיקות בקירות (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 27).

13. בתשובה לשאלת בית המשפט האם הוא כתב את המכתב והאם זה כתב ידו, השיב כי הוא לא רוצה לדבר על זה (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 32 וכן עמוד 5 לפרוטוקול שורה 5).

דיון והכרעה:

14. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים ועדותם, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להתקבל. להלן הנימוקים.

15. סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מאיימת מגדיר את מטרת החוק ואילו בסעיף 2 לחוק מוגדר מהי הטרדה מאיימת וזה לשון החוק:

"1. מטרת החוק היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו בפרטיותו בחירותו או בגופו בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת.
2. (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.
(ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכולשתהא, בין השאר באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.

(ג) לעניין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ד) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין".

16. המבחן לקיומה של הטרדה מאיימת על פי החוק הינו אובייקטיבי ולא סובייקטיבי. קרי, אין די שפלוני יחוש מאוים, אלא שעל בית המשפט להשתכנע שאכן הנסיבות הן כאלה שסביר שאותו פלוני יחוש מאוים או מוטרד (ראו ע"א (מחוזי חיפה) 5791-11-21 שמעוני נ' דקל (פורסם בנבו, 5.12.2021)).

17. הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: האחד - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; והשני - יסוד הצופה פני עתיד. לענין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו. כאשר רק בהתקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בכדי להקים עילה למתן הצו.

18. הוראת סעיף 2(ב)1 הנ"ל דומה ונגזרת מהוראת סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") על פיו אחת מצורות הפגיעה בפרטיות היא - **"בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת"** ופרשנות תוכנו של סעיף 2(ב)1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת כמו גם מרכיב הפגיעה בפרטיות הנזכר בסעיף 2(א) לחוק זה, קשורה בקשר ישיר לפרשנות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

19. פסיקת בתי המשפט בישראל קבעה לא אחת כי צילום תוך רכוש הפרטי של הזולת ללא הסכמתו, אף אם אין מדובר בצילום גופו אליו מתייחס סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות, יכול בהחלט לעלות כדי פגיעה בפרטיות מכוח הוראות סעיף 2(1) כאשר יש לראות בו בילוש או התחקות העלולים להטריד את בעל הרכוש הפרטי (ראו למשל ת"א (ראשל"צ 40245-01-12 יוסף חונה נ' דוד אלקריאף (פורסם בנבו, 13.1.2015); ת"א (אשקלון) 26654-05-12 זמיר נגר נ' אלעד עבו (פורסם בנבו, 4.8.2014)).

20. עוד בהקשר זה ראוי להזכיר כי בתי המשפט בכל הערכאות הצביעו פעמים רבות על חשיבותה של הזכות לפרטיות והדגישו כי היא מן החשובות שבזכויות האדם, בע"א (מחוזי ירושלים) 6185-08-20 כרם נבות בע"מ נ' אביחי שורשן (פורסם בנבו, 23.9.2021) נאמר בפסקה 11 כדלקמן:

"הזכות לפרטיות היא מהחשובות שבזכויות האדם. היא אחת החירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי. ממועד קבלתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אף מוקנה לה מעמד חוקתי (סעיף 7 לחוק היסוד). הפרטיות מאפשרת לאדם לפתח את עצמיותו ולקבוע את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. הזכות לפרטיות מותחת את הקו בין הפרט לבין הכלל, בין "האני" לבין החברה, ומגלמת את אינטרס היחיד שלא להיות מוטרד בצנעת חייו על ידי אחרים. זוהי זכותו של אדם "להעזב לנפשו". בכל הנוגע לביתו של אדם, הפרטיות מבטיחה את זכותו של אדם לנהל את אורח החיים שבו הוא חפץ בדלת אמות ביתו, בלא הפרעה מבחוץ. הזכות לפרטיות נועדה, על כן, להבטיח כי אדם לא יהא שבוי בביתו ולא יהא אנוס לחשוף עצמו בביתו להפרעות שאין הוא רוצה בהן (בג"ץ 2481/93 דין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 470-471; בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה, פ"ד סא(1) 581; ע"א 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' ורדי [פורסם בנבו] (23.1.2013) (להלן: פרשת גוטסמן))."

21. מכל האמור לעיל, אנו למדים כי המחוקק מצא לנכון להעניק הגנה משמעותית ונכבדה לשטח פרטי המצוי בבעלות ו/או בחזקת אדם - לביתו וזאת מתוך מטרה לאפשר לאדם מרחב מחייה מוגן אשר יהיה בבחינת מבצרו.
22. בענייננו, המשיב הודה כי צילם את המבקשת (ראה עמוד 4 לפרוטוקול שורה 25) וביקש להצדיק את פעולתו ולהתגונן בטענה כי המבקשת התחילה לאיים עליו ועל אמו.
23. עם זאת, הן מהבקשה והן מעדותם של הצדדים, התרשמתי כי בין הצדדים קיים סכסוך מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים ומביא למתח בין הצדדים. הדבר מגביר את החשש בדבר הישנות מקרים הנובעים מהמתח הקשה השורר בין הצדדים.
24. במצב דברים זה, מצאתי כי יש בהתנהגותו של המשיב משום הטרדה מאיימת כלפי המבקשת, בפגיעה בשלוות חייה ובפרטיותה.
25. אשר על כן, הנני מקבל את הבקשה ומאריך את הצו הזמני שניתן ביום 9/1/25 לתקופה של 6 חודשים מהיום שניתן. בנוסף, אני אוסר על המשיב להתקרב לדלת ביתה של המבקשת בכתובת: 4016/14 באילת.
26. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025,
בהעדר הצדדים.